

บทที่ 5

สรุปผลการทดสอบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดสอบ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ (Reconstituted Clay Sample) ให้ดินมีความสม่ำเสมอเป็นเนื้อเดียวกัน (Homogeneous) มีคุณสมบัติทางด้านวิศวกรรมที่แน่นอน สม่ำเสมอ และสามารถทำซ้ำใหม่ได้ (Repeatability) และศึกษาพฤติกรรมการอัดตัวคายน้ำในสภาพ 1 มิติ ของดินเหนียวสร้างใหม่จากสถานะเหลว (Liquid State) ถึงสถานะพลาสติก (Plastic State) เปรียบเทียบกับตัวอย่างดินเหนียวธรรมชาติ (Natural Clay Sample) โดยทดสอบการอัดตัวคายน้ำด้วยอัตราความเครียดคงที่ (Constant Rate of Strain Consolidation Test, CRS) แบบการระบายน้ำในแนวตั้ง (CRS-V) และการระบายน้ำในแนวราบ (CRS-R)

ตัวอย่างดินเหนียวที่ใช้ จะเก็บจากบริเวณทางเข้าออกด้านใต้ของโครงการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ (ถนนกิ่งแก้ว – รัตนโกสินทร์ 200 ปี กม.16) ที่ระดับความลึกประมาณ 5-8 เมตร ซึ่งเป็นระดับความลึกโดยเฉลี่ยของชั้นดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ จำนวน 5 หลุม (BH-1 ถึง BH-5) ทำการทดสอบ Reconstituted Consolidation Test จำนวน 4 Batch, CRS-V และ CRS-R จำนวน 15 ตัวอย่าง และ Conventional Oedometer จำนวน 8 ตัวอย่าง จากผลการทดสอบสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. จากขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างที่เสนอในงานวิจัยนี้ และด้วยการควบคุมขั้นตอนการเตรียมอย่างเหมาะสม จะได้ดินเหนียวสร้างใหม่ที่มีความสม่ำเสมอเป็นเนื้อเดียวกัน (Homogeneous) มีคุณสมบัติทางด้านวิศวกรรมที่แน่นอน เหมือนกันตลอดทั้งก้อนตัวอย่าง และสามารถทำซ้ำใหม่ได้ (Repeatability) โดยวิธีการตรวจสอบความสม่ำเสมอของเนื้อดินที่ง่าย และสะดวก ได้แก่ ปริมาณความชื้นในมวลดิน (Water Content), Atterberg Limits, Hydrometer Analysis และ Reconstituted Consolidation Test เป็นต้น

2. อัตราเครียด (Strain Rate) 1×10^{-6} /วินาที ที่ใช้ทดสอบ CRS-V และ CRS-R กับเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ จะได้กราฟการอัดตัวที่ใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับกราฟการอัดตัวที่ได้จากการทดสอบ Conventional Oedometer

3. พฤติกรรมการอัดตัวคายน้ำจากการทดสอบ CRS-V และ Oedometer มีลักษณะเหมือนกันทั้ง กราฟการอัดตัว, สัมประสิทธิ์การอัดตัวคายน้ำ (c_v) และสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน (k_v)

4. พฤติกรรมการอัดตัวคายน้ำจาก Reconstituted Consolidation Test พบว่า

- กราฟการอัดตัวมีลักษณะเป็นเส้นโค้งภายในช่วง Virgin Compression นั่นคือ ความชันหรือดัชนีการอัดตัว (C_c) มีค่าลดลงเมื่อหน่วยแรงประสิทธิผลเพิ่มขึ้น โดย C_c มีค่าระหว่าง 1.05 – 3.05 สำหรับดัชนีการบวมตัว (C_u) มีค่าค่อนข้างคงที่ ประมาณ 0.035
- ที่หน่วยแรงประสิทธิผลเริ่มต้น 12.3 kPa c_v มีค่าประมาณ 0.12×10^{-3} cm²/s และ c_v มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามค่าหน่วยแรงประสิทธิผลที่เพิ่มขึ้น
- k_v มีค่าลดลงเมื่อหน่วยแรงประสิทธิผลเพิ่มขึ้น หรือเมื่ออัตราส่วนช่องว่าง (e) ลดลง โดยความสัมพันธ์ $\log k_v - \log \sigma'_v$ และ $e - \log k_v$ เป็นเส้นตรง

6. ดินเหนียวสร้างใหม่มีค่าดัชนีการอัดตัว (C_c) ประมาณ 0.816 และดัชนีการอัดตัวซ้ำ (C_c) ประมาณ 0.167 สำหรับดินเหนียวธรรมชาติมีค่าดัชนีการอัดตัว (C_c) และดัชนีการอัดตัวซ้ำ (C_c) ประมาณ 0.990 และ 0.225 ตามลำดับ

7. เมื่อเปรียบเทียบกราฟการอัดตัวระหว่างดินเหนียวสร้างใหม่ และดินเหนียวธรรมชาติ พบว่ามีลักษณะที่เหมือนกัน โดยกราฟการอัดตัวของดินเหนียวสร้างใหม่จะอยู่ด้านซ้ายมือของดินเหนียวธรรมชาติ กล่าวคือเมื่อเปรียบเทียบที่อัตราส่วนช่องว่างเดียวกัน หน่วยแรงประสิทธิผลของดินเหนียวธรรมชาติจะมากกว่าของดินเหนียวสร้างใหม่ ประมาณ 2 เท่า และกราฟจะลู่อเข้าหากันเมื่อหน่วยแรงประสิทธิผลเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะดินมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน โดยดินเหนียวธรรมชาติจะแสดงพฤติกรรมของดินในสภาพอัดแน่นเกินตัวซึ่งเป็นผลจากครีพแบบระบายน้ำหรือการอัดตัวครั้งที่สอง (Mechanical Bond) โดยกระบวนการดังกล่าวเรียกว่า Aging นอกจากนี้โครงสร้างของดินเหนียวธรรมชาตียังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆอีก เช่น Depositional Conditions, Cementation และ Leaching เป็นต้น เมื่อหน่วยแรงประสิทธิผลเพิ่มสูงขึ้น Bonding ต่างๆจะถูก

ทำลายทำให้มีเหลือเพียงผลจาก Fabric ของอนุภาคดิน ซึ่งควรจะใกล้เคียงกันในดินทั้ง 2 ชนิด ทำให้กราฟลู่เข้าหากัน

8. กราฟการอัดตัวจากการวิจัยนี้ มีลักษณะเหมือนกับงานวิจัยของ Brand and Tsai (1973) ที่ศึกษาดินเหนียวสร้างใหม่บริเวณรังสิตทั้งในช่วง NC และ OC นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Burland (1990) ที่สามารถ Normalize กราฟการอัดตัวของดินเหนียวสร้างใหม่ได้ด้วยดัชนีช่องว่าง (Void Index, I_v)

9. พฤติกรรม Anisotropy ของการอัดตัวคายนํ้า จากอัตราส่วน c_h/c_v และ k_h/k_v สำหรับดินเหนียวธรรมชาติ และดินเหนียวสร้างใหม่มีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือเมื่อหน่วยแรงเพิ่มสูงขึ้น พฤติกรรม Anisotropy จะเพิ่มขึ้น (Stress Induce Anisotropy) โดยอัตราส่วน c_h/c_v และ k_h/k_v ของดินเหนียวธรรมชาติที่หน่วยแรงประสิทธิผลในสนาม และ OCR เท่ากับ 2 มีค่าประมาณ 1.5 แสดงว่าดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯเป็น Slightly Anisotropic Material

10. วิธีการใหม่ที่เสนอโดย Seah et al. (2002) ในการหาหน่วยแรงประสิทธิผลสูงสุดในอดีต จากอัตราส่วนแรงดันต่ำสุดนั้น ให้ค่าที่ใกล้เคียงกับวิธีของ Casagrande Method ที่ได้จากกราฟการอัดตัว

5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาเพิ่มเติม

ประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาเพิ่มเติมต่อจากงานวิจัยนี้ ได้แก่

1. ปรับปรุงเครื่องมือ Reconstituted Consolidometer โดยใช้ระบบแรงดัน แทนก้อนนํ้าหนักเพื่อให้ทดสอบได้ง่าย มีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น และสามารถทดสอบที่หน่วยแรงสูงขึ้นได้
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมดินเหนียวสร้างใหม่ จากดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯบริเวณอื่น ๆ ที่มี Plasticity Index ต่างกัน
3. ทดสอบ CRS-V และ CRS-R โดยใช้ Slurry เป็นตัวอย่างเริ่มต้นในการทดสอบ ซึ่งจะได้พฤติกรรมการอัดตัวคายนํ้าที่ต่อเนื่องตลอดช่วงสถานะเหลว ถึงสถานะพลาสติก โดยต้องปรับปรุงเครื่องมือ ได้แก่ เพิ่มความสูงของ Cell Body และทำที่ยึด Cell Body กับ Base Plate เพื่อให้เท Slurry ได้โดยไม่มีรั่ว เป็นต้น
4. เปรียบเทียบคุณสมบัติ Stress – Strain – Strength ระหว่างดินเหนียวธรรมชาติ และดินเหนียวสร้างใหม่ จากการทดสอบอื่นๆ เช่น Unconfined Compression Test, Triaxial Test เป็นต้น